

ZUCHY

Temat tygodnia: Jak mądrze korzystać z technologii?

Ćwiczenia poranne wykonywane każdego dnia tygodnia (można podzielić zabawy):

Zestaw „Bawimy się gazetami”

Co jest potrzebne: gazety, wesoła muzyka

Czytamy gazety – zabawa twórcza.

Dziecko bierze do rąk gazetę, obejmuje ją obiema rękami (jak do czytania) i wolno chodzi w różne strony pokoju, udając czytanie. Jednocześnie kątem oka zerka na boki, aby nie zderzyć się z meblami.

Zmieniamy gazety – dziecko rozkłada kilka gazet na podłodze. Słucha czytanej przez dorosłego lub starsze rodzeństwo rymowanki, wykonując zawarte w niej polecenia:

Na mojej gazecie stoję sobie,

na mojej gazecie siedzę sobie,

na mojej gazecie leżę sobie,

a teraz robię miejsce tobie.

Ostatni wers rymowanki jest sygnałem do poszukania innej gazety. Można zmienić treść rymowanki, wprowadzając inne dowolne czynności, np.: **na mojej gazecie przysiad robię, mostek robię, na jednej nodze stoję.**

Omiń gazetę – zabawa skoczna - dziecko swobodnie biega po pokoju przy dźwiękach dowolnej muzyki. Na przerwę w muzyce przeskakuje przez rozłożone gazety.

Dziecko zbiera i odkłada gazety, zostawiając sobie jedną do dalszej zabawy.

Gazetowa paczka – zabawa z elementami czworakowania - dziecko kładzie sobie gazetę na plecach i na czworakach chodzi w dowolnych kierunkach pilnując, aby gazeta nie spadła na podłogę.

Gazetowy pojazd – ćwiczenie dużych grup mięśniowych - dziecko siada na gazecie i odpychając się nogami i rękami, przesuwa się w dowolny sposób w różnych kierunkach. Następnie może położyć się na brzuchu i także przesuwać w dowolnych kierunkach, ale za pomocą rąk.

Marsz z gazetą – uspokojenie ciała - dziecko kładzie poskładaną wcześniej gazetę na głowie i maszeruje we wspięciu na palcach po sali. Potem odkłada gazetę.

Poniedziałek (20.04.20) „Pośród multimediów”

Proponowane działania:

* **Multimedia** – rozwiązywanie zagadek o urządzeniach elektronicznych.

Dorosły czyta zagadki, dziecko podaje rozwiązania. Po udzieleniu wszystkich odpowiedzi dziecko wyszukuje właściwe ilustracje, próbuje także nazwać pozostałe.

Włącz go, a wnet ci pokaże bajki, filmy, mnóstwo zdarzeń.

Taka jego jest robota – bawić cię... gdy masz pilota. (telewizor)

Papierowa, pełna wieści, których setki w sobie mieści.

Ma też wersję w internecie. O czym mowa? O... (gazecie)

Dziś powszechne urządzenia, kiedyś nie do pomyślenia

Żeby ludzie z wielkiej dali, przez coś z sobą rozmawiali. (telefon)

Gra piosenki, czasem gada, czasem bajki opowiada.

Możesz słuchać, gdy ma rację, lub po prostu zmienić stację. (radio)

Gdy to, co masz w komputerze, chcesz zobaczyć na papierze,

Ona chętnie ci pomoże, czarno-biało lub w kolorze. (drukarka)

Dorosły pyta dziecko, co to jest urządzenie multimedialne i do czego służy.

Wspólnie z nim wyjaśnia, iż multimedia stanowią połączenie kilku różnych form przekazu informacji: tekstów, dźwięku, obrazów, ruchu, filmu, a służą do przekazywania informacji między ludźmi. Pyta dziecko, jakie jeszcze urządzenia zna (np. tablety, komórki). Przypomina również o czasopiśmie, które są zaliczane do mediów drukowanych.

- * **Jak mądrze korzystać z komputera?** – rodzic czyta scenki, dziecko reaguje ruchem – jeśli uważa, że scenka ukazuje właściwe zachowanie, wstaje i skacze z radości, jeśli natomiast scenka ukazuje niewłaściwe zachowanie – siada skulone i smutne na dywanie (podłozce, fotelu, krześle)

Scenka I.

Dziecko gra na komputerze, przychodzi mama i woła na obiad, dziecko mówi: Zaraz i dalej bawi się na komputerze, sytuacja powtarza się kilka razy, nawołuje tata, brat, dziecko ignoruje prośby i dalej gra.

Scenka II.

Dziecko gra na komputerze, przychodzą koledzy i wszyscy razem wychodzą na podwórko, bawią się na powietrzu.

Scenka III.

Nauczyciel zadaje dzieciom zadanie: poszukać informacji o życiu żab. Dzieci przychodzą do domu, zasiadają do komputera z mamą i szukają potrzebnych materiałów.

Scenka IV.

Dziecko gra bardzo długo na komputerze, źle się czuje, boli je głowa, oczy. Idzie z rodzicem do okulisty.

Dziecko ocenia zachowania bohaterów scenek, mówi kto i dlaczego (jego zdaniem) właściwie korzystał z komputera, a kto robił to w sposób niewłaściwy. Dorosły podsumowuje, że komputer ma zalety i wady.

Zalety: pomaga w nauce, pozwala znaleźć informacje o świecie,

Wady: osłabia się wzrok, brak ruchu powoduje wady postawy, zbyt mało czasu poświęcamy na kontakty z ludźmi – rodzicami, kolegami, nie wychodzimy na podwórko.

* „Zasady korzystania z komputera” – wspólne spisanie reguł.

Dziecko i dorośli wspólnie określają zasady mądrego korzystania z komputera, rodzic zapisuje uwagi dziecka na kartce papieru, a dziecko dorysowuje piktogramy według własnego pomysłu.

Przykładowe zasady:

- Komputer włącza tylko osoba dorosła.
- Czas poświęcony zabawie przy komputerze wynosi 15 minut.
- Przyjmujemy prawidłową postawę ciała podczas siedzenia przy komputerze.
- Utrzymujemy odpowiednią odległość oczu od monitora.
- Możemy grać tylko w gry przeznaczone dla dzieci.
- Nie wchodzimy na strony internetowe bez zgody i obecności rodziców.
- Gdy jest ładna pogoda, wybieramy pobyt na świeżym powietrzu, a nie na siedzenie przy komputerze.

* Ćw. w „Kartach pracy” część 4 str. 3 – ZOBACZ

 1 Popatrz na zdjęcia i powiedz, jak dzieci i rodzice korzystają z różnych mediów. Postaw **+** przy tych sytuacjach, które ci się przydarzyły, a **-** przy sytuacjach, które są ci obce. Narysuj, jak się czujesz, kiedy korzystasz z multimediiów.

 Narysuj na kartce z bloku, w jaki sposób ty korzystasz z multimediiów.

 <p>Dawno, dawno temu...</p>	 <p>La, la, la...</p>
 <p>Witaj, Gabrysiu!</p>	 <p>Bilety do kina kupione!</p>
 <p>Oto zagadka!</p>	

dziecko patrzy na zdjęcia i opowiada, jak dzieci i ich rodzice korzystają z różnych mediów, np. słuchają audiobooków przez słuchawki, kupują bilety do kina przez telefon, rozmawiają przez komunikator, czytają czasopisma, bawią się przy programie telewizyjnym. Dziecko stawiają znak „+” przy sytuacjach, które mu się przydarzyły, a znak „-” przy sytuacjach, z którymi się nie zetknęło. Następnie rysuje w pustym okienku jeszcze inny sposób, w jaki korzysta z mediów.

* **Gimnastyka ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: [GIMNASTYKA KOREKCYJNA](#)**

Dodatkowe propozycje:

- * **Redagowanie codziennej gazetki rodzinnej – wymyślenie tytułu, np. „Życie w moim domu”, „Wiadomości domowe” itp. - przydzielenie zadań związanych z redagowaniem gazetki: opracowanie graficzne (dziecko), opisy – rodzic, rodzeństwo. Każdego dnia można tworzyć jedną stronę gazetki zawierającą najważniejsze wydarzenie dnia. Tak powstanie tygodniowa kilkustronicowa gazetka.**

Wtorek (21.04.20) „Żaba”

Proponowane działania:

* **Ż** – wielka i mała litera „Ż” „ż”.

Dorosły zaprasza dziecko do uważnego wysłuchania opowiadania pt. „**Żaba**” Renaty Piątkowskiej.

„Jak ja lubię żaby, zwłaszcza nieduże, zielone, z żółtymi brzuskami. Jedna taka mieszkała u dziadka w ogrodzie. Najczęściej siedziała w cieniu pod krzakiem, kumkała sobie, łapała muchy i wytrzeszczała oczy. Czasami taplała się w kałuży, w której było więcej błota niż wody, ale żabie wcale to nie przeszkadzało. Nazwałem ją Mundzia, bo nic innego do niej nie pasowało. Bardzo chciałem, żeby Mundzia przychodziła do mnie, jak zawołam: „kum, kum”, ale ona w ogóle mnie nie słuchała.

Nie chciała też podawać łapy i ciągle uciekała, gdy próbowałem powozić ją autkiem. A ja nie mogłem jej złapać, bo Mundzia była zielona, śliska i sprytna. Wreszcie wpadłem na świetny pomysł. Znalazłem nieduży kamyczek i kawałek sznurka. Żaba, nie podejrzewając niczego, kumkała sobie pod krzakiem – tam ją dopadłem i przywiązałem jej do pleców kamyczek. Był na tyle ciężki, że nie mogła już tak szybko przede mną uciekać. Wyglądała bardzo śmiesznie, jakby miała na grzbiecie plecak. Byłem z siebie niezwykle zadowolony.

– Do jutra, Mundziu! – zawołałem i pobiegłem do domu, bo zrobiło się późno.

Oczywiście opowiedziałem o wszystkim dziadkowi i zdziwiłem się, że wcale mnie nie pochwalił. Powiedział tylko:

– Idź już spać, wnusiu, a o żabie porozmawiamy jutro.

Jednak następnego dnia wcale nie miałem ochoty na rozmowy. Obudziłem się bardzo wcześnie, bo było mi okropnie niewygodnie. Coś było nie tak, ale nie wiedziałem co. Leżałem na brzuchu i czułem się tak, jakby na plecach usiadł mi stoł. Dopiero gdy z trudem wstałem, zobaczyłem, że do pleców mam przywiązany spory kamień. Od sznurka bolały mnie ramiona, ale nie mogłem rozwiązać węzła i pozbyć się ciężaru.

– Dziadku! Dziadku! – zawołałem. – Pomóż mi! Zdejmij to ze mnie!

– Dlaczego? – zdziwił się dziadek, który pojawił się w drzwiach mojego pokoju.

– Przecież to świetny pomysł. Z takim kamieniem na plecach nigdzie mi nie uciekniesz.

Wtedy wszystko zrozumiałem. Chodziło o Mundzię.

– Zdejmę ci go za chwilę – obiecał dziadek – bo teraz pewnie spieszysz się do ogrodu. Ktoś tam na ciebie czeka. Prawda?

– Tak, ale... – Pobiegłem za dziadkiem, który wcale nie chciał słuchać tego, co miałem mu do powiedzenia. Kamień okropnie uwierał mnie w plecy, gdy szukałem Mundzi. Wreszcie znalazłem ją pod krzakiem. Nie wyglądała najlepiej. Szybko rozwiązałem sznurek i wyrzuciłem kamyczek za płot. Polałem żabkę wodą i zaniósłem na brzeg kałuży. Nie chciała kumkać, w błocie też taplała się niemrawo, w końcu schowała się gdzieś w trawie.

Wtedy dziadek rozwiązał sznurek i zdjął ze mnie kamień. Z trudem się wyprostowałem, a on wymasował mi plecy i powiedział:

– Mam nadzieję, że zapamiętasz sobie tę nauczkę, wnusiu.

– Oj, na pewno – jęknąłem.

– No, to teraz pora na śniadanie – stwierdził dziadek.

Na szczęście o żabie już więcej nie wspomniał. Nie musiał, bo ja i tak nie mogłem przestać o niej myśleć.

Bałem się, że obrażona poszła sobie do innego ogrodu. Na szczęście po kilku dniach Mundzia pojawiła się pod krzakiem. Wytrzeszczyła na mnie oczy i powiedziała:

– Kum – co zabrzmiało jak „cześć”.

– Kum, Mundziu, kum – przywitałem się. – Fajnie, że jesteś, bo wiesz, ja nie chciałem ci zrobić nic złego – przyznałem zawstydzony. – I łapy też nie musisz podawać, jak nie chcesz. Tylko przychodź tu jak dawniej.

– Kum, kum – zgodziła się żaba i wlaźła do swojej kałuży.

– Dziadku, dziadku! Mundzia wróciła! – zawołałem i z radości okręciłem się na pięcie.

Nie mogłem tylko pojąć, dlaczego ona woli siedzieć w tym błocisku, zamiast pojeździć sobie moją piękną, czerwoną wyścigówką. Przecież to jest najnowszy model z otwieranymi drzwiami i zapasowym kołem.

Wszyscy koledzy mi jej zazdroszczą. Ale jak to wytłumaczyć żabie?”

Rozmowa z dzieckiem na temat opowiadania - zachęcanie do wyciągania własnych wniosków.

Przykładowe pytania:

- Kto jest bohaterem opowiadania?

- Kim była Mundzia?

- Gdzie mieszkała żaba?

- Na jaki pomysł wpadł chłopiec?

- Jak czuła się żaba?

- Czy dziadek pochwalił zachowanie wnuczka?

- Co się stało następnego dnia?

- Dlaczego dziadek przywiązał kamień chłopcu?

- Czy znasz przysłowie „Nie czynj drugiemu, co tobie niemiłe”?

- Czy sprawdziło się ono w tym przypadku?

- Jak należy traktować zwierzęta?

- Jak zakończyła się przygoda żabki i chłopca?

- Co wiesz o żabach?.

* Zab. słuchowa pt. **Gdzie jest żabka?** – wskazywanie źródła dźwięku. Dorosły chowa się w mieszkaniu (lub ogrodzie) i w miarę cicho naśladuje kumkanie żaby. Zadaniem dziecka jest uważnie słuchać i odnaleźć go.

* Po zakończonej zabawie dziecko dokonuje analizy i syntezy słuchowej wyrazu „**żaba**” dzieli go na sylaby (ża-ba), głoski (ż-a-b-a).

Osoba dorosła prezentuje wielką i małą literę „ż” – drukowaną i pisaną.

Omawia z dzieckiem jej wygląd, wskazuje cechy odróżniające wielką literę od małej, podobieństwo do innych liter.

Ż ż

żaba

1 Połącz każde zdjęcie z właściwym podpisem.

jeże

żuk

żeton

2 Przeczytaj podpis. Otocz pętlami litery **ż**.

- Wymyśl historyjkę o żabie. Pokoloruj rysunek i dorysuj elementy, które pojawiły się w twojej historyjce.

żaba Żaneta

* Następnie wykonuje kolejne zadanie w „Kartach pracy” część 4 str. 4 – ZOBACZ –

1

Naklej na kamienie sylaby, w których występuje **e**, a na liście sylaby z **u**.
Skacz jak żabka i czytaj sylaby szybko. Idź wolno jak żółw i czytaj sylaby powoli.
Połącz ze sobą te same sylaby.

nakleja na kamieniach i na liściach odpowiednie sylaby. Potem skacze po liściach jak żabki i czyta sylaby szybko, a po kamieniach idzie wolno jak żółw i czyta sylaby powoli.

* Piosenka do słuchania i tańca pt. „Żabie kroki” – Śpiewające Brzdące
<https://www.youtube.com/watch?v=DwwpCoM0sHg>

* Szachy dla chętnych – ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI [SZACHY](#)

Dodatkowe propozycje:

* Czytanie ciekawostek o żabach – przykład: <https://klikwakacje.pl/ciekawostki-fakty-informacje-zaby/>

* Wycinanie i kolorowanie, wylepianie litery „ż”.

Środa (22.04.20): „Ach, ta telewizja!”

Proponowane działania:

* **”Mój ulubiony program telewizyjny”** – swobodna rozmowa z dzieckiem.

* **Telewizor** – słuchanie wiersza Stanisława Grochowiaka.

*Z telewizorem trzeba rozważnie,
Wybierać to, co naprawdę uczy.
Albo to, co śmieszy.
Masz bowiem w sobie własny ekran: wyobraźnię,
I ją to właśnie uczyń
Czarodziejką zwykłych rzeczy.
Dzbanek na stole, co światłami pryska,
Autobus w deszczu, lśniący niby okoń,
Smuga, którą zwałnia na niebie odrzutowiec...
To są również filmy, dziwne widowiska,
Naciesz nimi oko,
Innym to opowiedz.
Jedni cię obśmieją: „Sam widziałem... eee tam”,
Inni się zadziwią: „On chyba poeta”.
A tyś po prostu fajny jest chłopaczek,
Co lubi trochę mądrzej
Niż inni popatrzeć.*

Dorosły pyta dziecko:

- O czym był wiersz?
- Do kogo były kierowane słowa wiersza?
- Jakiej rady udziela autor wiersza?
- Przed czym ostrzega? (przed nadmiernym oglądaniem telewizji)
- Co to jest wyobraźnia? (zdolność do przywoływania i tworzenia w myślach obrazów, wyobrażeń)
- Czy telewizja może zastąpić wyobraźnię?
- Jak należy traktować telewizję? (rozsądnie, nie wolno pozwolić, aby zawładnęła naszymi myślami i uczuciami).

* **Stopklatka!** – zabawa dramowa.

Dziecko i dorosły wspólnie ustalają temat zabawy, którym będzie kręcenie filmu lub zwiedzanie poszczególnych studiów w telewizji (studio sportowe, pogodowe, rozrywkowe, teatralne, informacyjne, techniczne, kulinarne). Dziecko chodzi lub biega przy dowolnej muzyce. Na przerwę w muzyce (można również nie przerywać muzyki – będzie to jednak trudniejsze dla dziecka!) i hasło rodzica: **Stopklatka** przyjmuje nieruchomą pozycję w ten sposób, by ciało ułożone było zgodnie z wcześniej podanym tematem (np. sportowiec, muzyk, dziennikarz, mechanik, kucharz).

* W „Kartach pracy” część 4 str. 6 – ZOBACZ

czytamy

1 Rysuj maszt telewizyjny po śladzie. Przeczytaj wyrazy od najkrótszych do najdłuższych. W każdej grupie wklej wyraz z taką samą liczbą sylab.

Powiedz, z czym ci się kojarzą te nazwy. Podkreśl wyrazy, które były dla ciebie najłatwiejsze do przeczytania.

6 Jaki mądrze korzystać z technologii?

* dziecko rysuje maszt telewizyjny po śladzie, czyta wyrazy z góry na dół, od najkrótszych do najdłuższych. W każdej grupie wkleja odpowiedni wyraz, opowiada, z czym kojarzą się mu te nazwy.

* **Co lubią oglądać dzieci?** – dobieranie ilustracji do zdań.
W „Kartach pracy” część 4 str. 7 – ZOBACZ

1 Przeczytaj, co lubią oglądać dzieci.

Pokoloruj tym samym kolorem imiona dzieci w tekście i pod tabletami. Przyklej właściwą ilustrację na ekranie tabletu każdego dziecka.

Ola lubi filmy o Neli.

Tomek uwielbia bajki o Eryku.

Maja woli gry z nagrodami.

Franek lubi popisy klauna Zenka.

Tomek

Ola

Maja

Franek

dziecko czyta zdania, samodzielnie lub z pomocą dorosłego. Dobiera właściwe ilustracje i nakleja na ekranach tabletów.

Po zakończonym zadaniu dokonuje oceny swojej pracy, otaczając pętlą odpowiednią buzię na marginesie.

*Gimnastyka – **ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: GIMNASTYKA KOREKCYJNA**

Dodatkowe propozycje:

* **„Zasady korzystania z telewizji”** – wspólne spisanie reguł.

Dziecko i dorośli wspólnie określają zasady mądrego korzystania z telewizji, rodzic zapisuje uwagi dziecka na kartce papieru, a dziecko dorysowuje piktogramy według własnego pomysłu.

Przykładowe zasady:

- *Telewizor włączamy pod nadzorem osoby dorosłej.*
 - *Czas poświęcony oglądaniu telewizji powinien wynosić 30 minut.*
 - *Utrzymujemy odpowiednią odległość od ekranu telewizora.*
 - *Oglądamy programy przeznaczone dla dzieci – informacja jest umieszczona w lewym górnym rogu.*
 - *Nie oglądamy telewizji nocą, a wieczorem podczas oglądania włączamy lampkę.*
 - *Gdy jest ładna pogoda, wybieramy pobyt na świeżym powietrzu, a nie na siedzenie przed telewizorem.*
-

Czwartek (23.04.20): „Mój przyjaciel Necio”

Proponowane działania:

* Oglądanie bajki „Mój przyjaciel Necio”

<http://necio.pl/video/bajka-m%C3%B3j-przyjaciel-necio>

* Swobodna rozmowa z dorosłym na temat oglądanej bajki – sprawdzenie innych proponowanych na stronie www.necio.pl pomysłów (gry edukacyjne, piosenki, video).

* **Programujemy roboty** – chodzenie pod dyktando, zabawa ruchowa – rodzic „dyktuje” dziecku, gdzie ma iść – np. 5 kroków w tył, 4 kroki w prawą stronę, obrót w lewą stronę, biegnij do łazienki, kucnij, podskocz itp., aż do pierwszej pomyłki – potem zmiana ról, dziecko „dyktuje” rodzicowi...

Inny wariant zabawy – dotknięcie sygnalizuje ruch: dziecko dotknięte w prawe ramię idzie w prawo, w lewe ramię – w lewo, plecy – do tyłu, brzuszki – w przód, dotknięcie głowy – oznacza konieczność zatrzymania się.

* **Praca plastyczna „Necio”** – wyklejanka z kolorowego papieru lub malowanie farbami.

* Język angielski - **ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: JĘZYK ANGIELSKI**

Zadanie dodatkowe:

* Ćw. w „Kartach Pracy”

- część 4 str. 5 – ZOBACZ,

- część 4 str. 8 – ZOBACZ,

- 1 Nazwij obrazki. Narysuj pod każdym obrazkiem tyle kółek, ile jest sylab w jego nazwie.
Półłącz każdy obrazek z literą, którą rozpoczyna się jego nazwa.

z

p

d

s

t

r

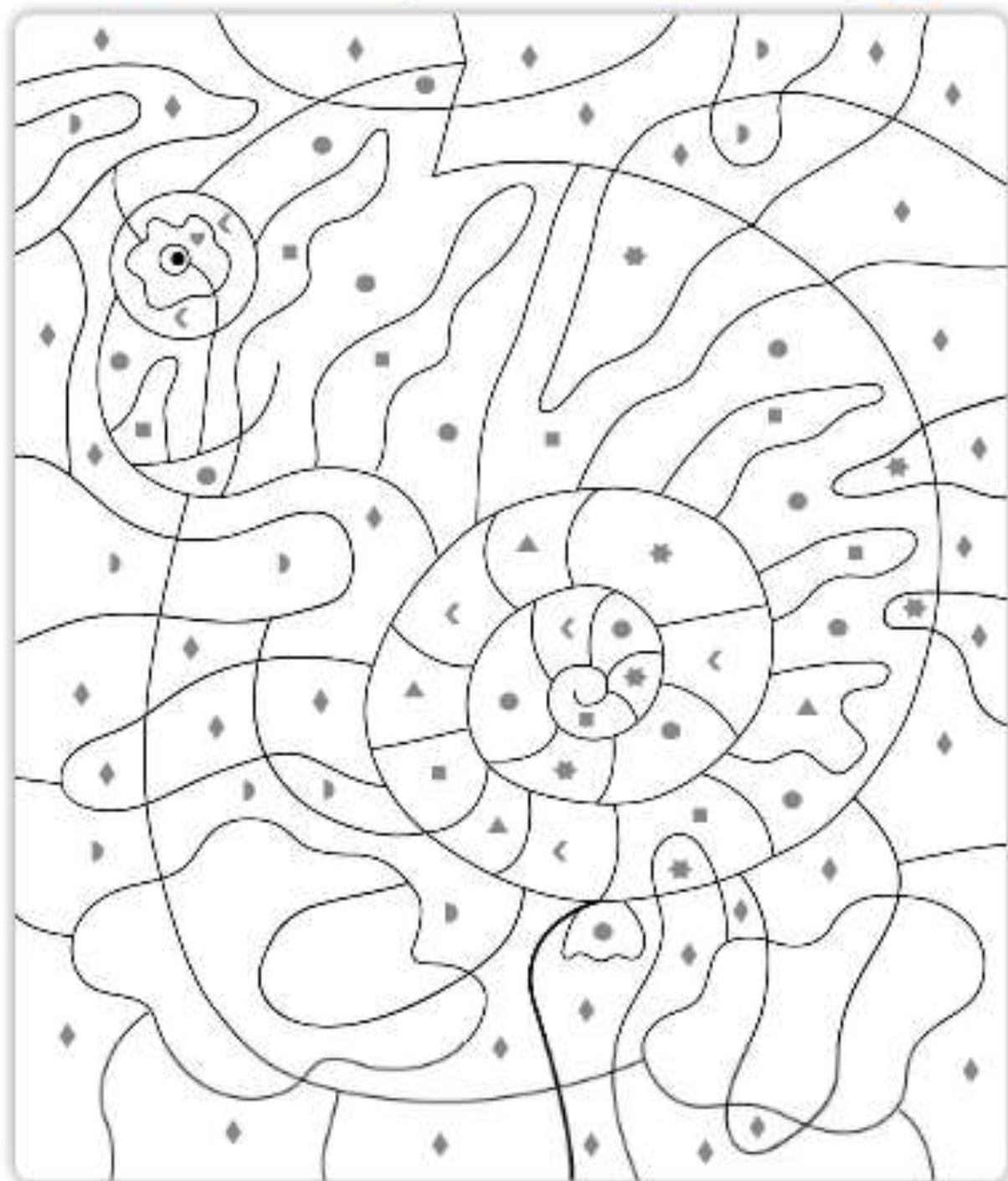
h

m

1 Pokoloruj pola według kodu.

8 Jak mądrze korzystać z technologii?

Piątek(24.04.2020): „W świecie gier komputerowych”

Proponowane działania:

* **Kolekcja gier komputerowych** – poznanie liczby 16. Krótka rozmowa nt. gier komputerowych. Dorosły przedstawia ilustracje, na których znajdują się **gry komputerowe do liczenia** –

Dziecko ogląda zbiór ilustracji, nazywa znane gry, wskazuje, co przedstawia płyta czwarta, dziesiąta, piętnasta. Następnie dziecko przelicza elementy zbioru. Podaje wynik – **szesnaście**.

- Pokaż liczbę 16 – dziecko pokazuje liczbę 16 na kilka sposobów: 16 razy klaszcze, 16 razy skacze, wykonuje 16 przysiadów, znajduje i przynosi 16 zabawek, klocków lub książek.

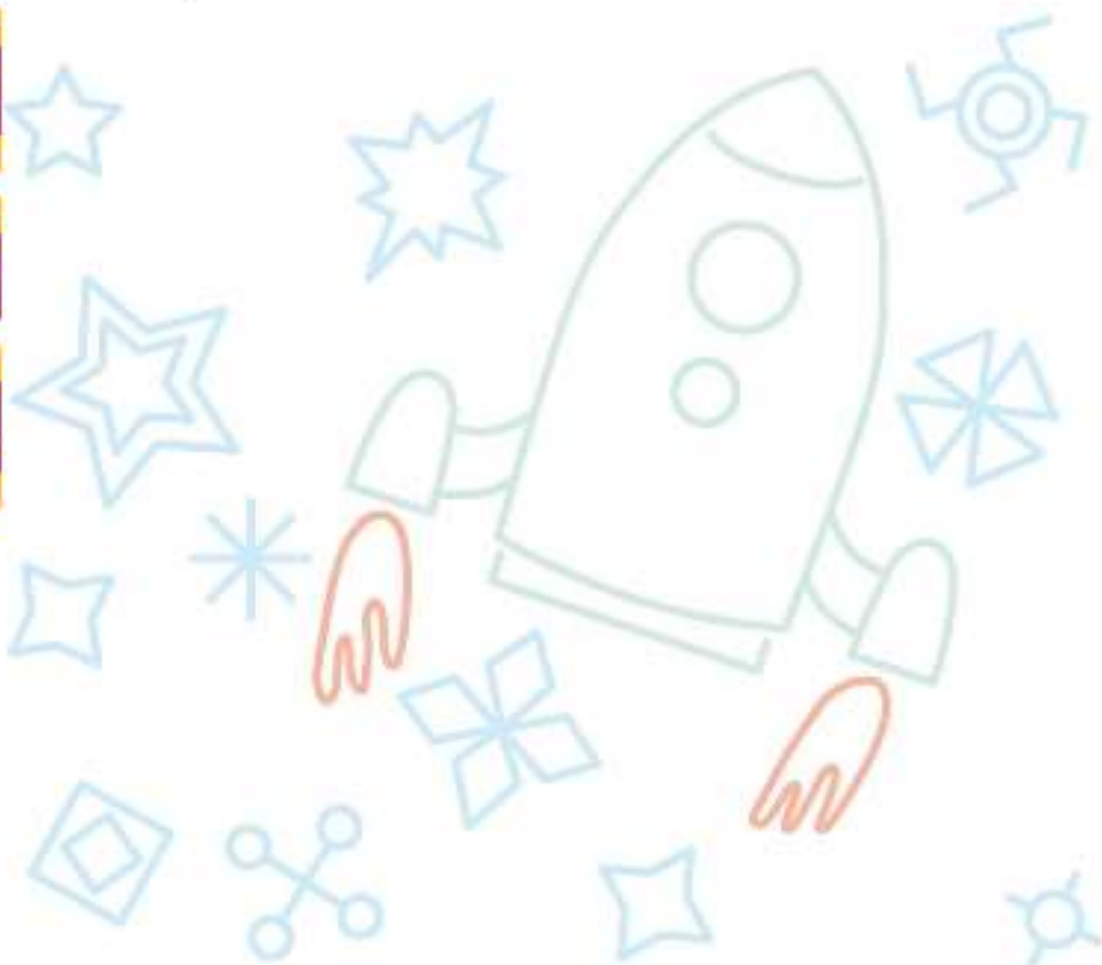
* Piszemy liczbę 16 – utrwalenie pisania cyfr. Dorosły zapisuje liczbę 16 na arkuszu A4. Dziecko wstają i razem z rodzicem pisze wyciągniętą ręką w powietrzu. Dorosły pokazuje i przypomina kierunek pisania, dziecko naśladuje ruchy jego ręki i mówią: **szesnaście**. Następnie piszą liczbę 16 wyprostowaną dłońią na podłodze, palcem na dywanie (nadgarstek jest rozluźniony).

* ćw. w „Kartach pracy” **część 4 str. 90 – ZOBACZ**

16

- 1 Policz, ile jest czerwonych koralików. Pokoloruj sześć koralików na żółto. Policz, ile jest razem czerwonych i żółtych koralików. Wklej właściwy zapis.
- 2 Narysuj po śladzie rakiety. Policz, ile jest gwiazd wokół rakiety, i dorysuj tyle, żeby razem było 16.

*Gimnastyka ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: [GIMNASTYKA KOREKCYJNA](#)

ZADANIA DODATKOWE:

- * Podsumowanie tygodniowe codziennej gazetki rodzinnej – zaprojektowanie i wykonanie strony tytułowej, złożenie w całość, zaprezentowanie całej rodzinie

1 Popatrz uważnie na każdą układankę i dorysuj brakujące figury w każdym rzędzie i każdej kolumnie tak, żeby się nie powtarzały.

	▲	●	■
	■	■	●
	●	■	▲
	■	▲	■

▲	■		●
■	●	▲	■
■		●	
	■	■	▲

Zapisz, ile jest figur w pierwszej tabeli.

Ile jest kwadratów i kół razem w pierwszej układance? Oblicz dowolnym sposobem z pomocą nauczyciela.

2 Narysuj w układance koła, kwadraty i trójkąty tak, żeby nie powtarzały się w żadnej kolumnie ani rzędzie.

3 Dorysuj na dole tyle kół, ile jest trójkątów. Policz, ile jest razem wszystkich figur.

